

۱۵۷۲۶۸۷

۹۹/۱۰/۱۸

جنونِ منطقی

(مجموعہ ہی ترانہ)

پوسٹ: دستور خط زبان گفتار فارسی

(ترانہ و تر)

افشین یدالہی

مؤسسہ انتشارات نگاہ

«تأسیس ۱۳۵۲»

بداللهی، افشین، ۱۳۴۷-۱۳۹۵

جنون منطقی (مجموعه ترانه‌ها): پیوست: دستور خط زبان گفتار فارسی (ترانه و نثر) / افشین بداللهی.

تهران: مؤسسه انتشارات نگاه، ۱۳۹۳، ۴۹۲ ص.

ISBN: 978-964-351-944-5

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

عنوان دیگر: ضمیمه رسم الخط زبان محاوره پارسی.

۱. شعر فارسی - قرن ۱۴ - مجموعه‌ها. ۲. ترانه‌ها - مجموعه‌ها. ۳. فارسی - رسم الخط و املا.

۱۳۹۳ ۹۴/۴ PIR۴۱۹۰/۴ ۱۵۱/۶۲۰۸

شماره کتابشناسی ملی: ۳۴۸۱۲۵۱

افشین بداللهی

جنون منطقی

(مجموعه‌ی ترانه)

عکس روی جلد: سایتار امامی

با سپاس از مهتاب خسروشاهی

چاپ نهم: پائیز ۱۳۹۹. لیتوگرافی: اطلس چاپ

چاپ: پارمیدا، صحافی: پارمیدا، شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۵۱-۹۴۴-۵

حق چاپ محفوظ است.

• • •

مؤسسه انتشارات نگاه

تأسیس ۱۳۵۲

دفتر مرکزی: انقلاب، خیابان شهرداری ژاندارمری، بین خ. فخر رازی و خ. دانشگاه، پ. ۵۳، طبقه ۵

تلفن: ۱۲-۱۱-۶۶۹۷۵۷۱، ۸-۳۷۷-۶۶۴۸۰۳۷۷، ۶۶۴۶۶۹۴۰، تلفکس: ۶۶۹۷۵۷۰۷

negahpub.com

negahpublisher@yahoo.com

Instagram.com/negahpub

Telegram.me/newsnegahpub

فهرست

- ۱۷ وطنم! ای شکوه پا برجا، در دلِ التهابِ دوران‌ها
- ۱۹ هر چی آرزوی خویبه مال تو
- ۲۱ مرز در عقل و جنون باریک است
- ۲۳ می‌شه خدا رو حس کرد، تو لحظه‌های ساده
- ۲۵ وقتی گریبان عدم، با دست خلقت می‌درید
- ۲۷ تو که فک(ر) می‌کنی دنیا تو دستانه
- ۲۹ ایران به آتش می‌کشد، خاموشی تاریخ را
- ۳۱ برای آخرین بار خدا کته بیاره
- ۳۳ کدوم خواستن؟ کدوم جنون؟ کدوم عشق؟
- ۳۵ آخر قصه‌مه امانا، قصه‌ی آخر این نیست
- ۳۷ شهر از هجوم خاطره‌های به من پر است
- ۳۹ با من بگو از عشق، ای آخرین معشوق
- ۴۱ همین که پیش هم باشیم، همین که فرصتی باشه
- ۴۳ من عاشقِ ایرانم در سختی و آسانی
- ۴۵ همیشه تو صحنه بودیم، امانا بازی پشت صحنه من

- ۴۷..... بوسه‌هایت مسیر معراج است
- ۴۹..... غروبم، مرگه رو دوشم، طلوعم کن، تو می‌تونی
- ۵۱..... همه دنیا بخواد و تو بگی نه
- ۵۳..... به نابودی کشوندیم تا بدونم
- ۵۵..... از کفر من تا دین تو راهی به جز تردید نیست
- ۵۷..... نه این قرارمون نبود تو بی‌خبر بری
- ۵۹..... آگه دستم به جدایی برسه
- ۶۱..... من از پشت شب‌های بی‌خاطره
- ۶۳..... از بس که تو رو می‌خوام، دیگه نمی‌خوام باشی
- ۶۵..... کوچه وقتی که نباشی رنگ خشکیده‌ی شهره
- ۶۷..... ساده بیا دست منو بگیر و
- ۶۹..... ای واژه‌ی بی‌معنی، رویایی بی‌تعبیر!
- ۷۱..... خبر، خبر! یکی اومد، که هر چی قلبه می‌بره
- ۷۳..... نبودی، نبودم، تو هستی که هستم
- ۷۵..... نمی‌دونم چه چیزی فرق کرده
- ۷۷..... تو، خوابت مثل بیداری و بیداریت مثل خوابه
- ۷۹..... خیالتو می‌دزدم از تو شبستون خواب
- ۸۱..... تو شروع آسمونی، می‌دونستم نمی‌تونی
- ۸۳..... در این ظهری که خورشید از پس تاریکی آن بر نمی‌آید
- ۸۶..... بر آتش خود آیی، از مشک نمی‌ریزم
- ۸۸..... از اون روزی که بالبهند گدشتی از کنارم
- ۹۰..... سادگی آسونه اما ساده بودن خیلی سخته
- ۹۲..... چه رسمی داری ای دوره زمونه؟
- ۹۴..... به من مومن نگو وقتی که حتی
- ۹۶..... هیشکی ندیدم تو نخت نباشه

- ۹۸..... من و تو خراب عشقیم، مگه نه؟
- ۱۰۰..... زندگی گلهای، آدمای فلهای
- ۱۰۲..... عشق است که امشب حال من خرابه
- ۱۰۴..... گاهی مسیر جاده به بن بست می رود
- ۱۰۶..... رفاقت گاهی اشکه گاهی خونه
- ۱۰۸..... دکمه‌ی ماهو وا کن، پیرهن شب رو در آر
- ۱۱۰..... چقد(ر) خوبه که تو هستی، چقد(ر) خوبه تو رو دارم
- ۱۱۲..... وقتی که ایران هست، خلیج یعنی فارس
- ۱۱۴..... خدا ما رو برای هم نمی خواست
- ۱۱۶..... چله به چله عشق را از غم به شادی می بریم
- ۱۱۸..... تو می ری با یکی دیگه که قدر تو نمی دونه
- ۱۲۰..... منو ویرون کنی، آباد می شم
- ۱۲۲..... ترس از سفرها که یار تو هستم
- ۱۲۴..... از اول هم من و تو ما نبودیم
- ۱۲۶..... فصل بارونی پیشه، رنگ چشمانه همیشه
- ۱۲۸..... هیچ حکمرانی به غیر از عشق، صاحب اختیار دنیا نیست
- ۱۳۰..... به شب خوابت چشامو بی خبر بُرد
- ۱۳۲..... شروع این سفر فقط به خاطر تو بود و بس
- ۱۳۴..... آخ که می شه با هر شب چشم تو، صد تا آسمونو رنگ رویا کرد
- ۱۳۶..... آسمون رویا، امشب گرمه از لب من
- ۱۳۸..... وقتی که چشمت، تنهای تنها، تو بستن اشکه، خوابش نمی برد
- ۱۴۰..... آدم به زمین آمد، این حادثه رویا نیست
- ۱۴۲..... تو رو دیدم نفسم بند اومد
- ۱۴۴..... اتفاق افتاد، دست من نبود
- ۱۴۶..... نذار باور کنم تنهای تنهام

- ۱۴۸ من بی کدوم نشون بی نشون.....
- ۱۵۰ تو گذشتن از حصارِ وهم و رویا و خیالی.....
- ۱۵۲ با من خطر کن تا زخم تازه.....
- ۱۵۴ بیدارم و می‌بینم رویا به رویا.....
- ۱۵۶ از پارس تا خزر ایران نشسته است.....
- ۱۵۹ نگا(ه) کن، شهرو و بیرون می‌نویسن.....
- ۱۶۱ حرفا این دور و زمونه خنده داره، مگه نه؟.....
- ۱۶۳ انگار عادت کردیم به گناه ساده.....
- ۱۶۵ به سوگ من نشسته‌ای ولی نمرده‌ام هنوز.....
- ۱۶۷ دارم می‌رم، دلم خونه، پریشونه، نمی‌تونه.....
- ۱۶۹ بذار هیچکی کنار ما نباشه.....
- ۱۷۱ خودمو نمی‌شناسم، نه تو بیداری نه خواب.....
- ۱۷۳ من همونم که به اشکت، دل سپرد و با تو بارید.....
- ۱۷۵ می‌خوام پیشت بمونم، ولی عادت نداری.....
- ۱۷۷ خسته‌تر از صدای من گریه‌ی بی‌صدای تو.....
- ۱۷۹ به رسیدن به خیال، به جدایی به سوال.....
- ۱۸۱ ای رفیقِ خسته‌ی من، ای تو همدردِ ضعیفی.....
- ۱۸۳ اینجا مسیرِ عشق است، راهی به روشنایی.....
- ۱۸۵ تو می‌شناسی صدای عاشقا رو.....
- ۱۸۷ می‌شه بارون شد و صحرا رو عاشق کرد.....
- ۱۸۹ آخرای عمرِ شب بود، تو دم سینه رفتی.....
- ۱۹۱ آزادم از بندِ تنم وقتی که زندون توام.....
- ۱۹۳ اولین روز زمین، اولین روز زمان.....
- ۱۹۵ کج خونه نشستی و درو رو دنیا بستنی و.....
- ۱۹۷ با تظاهر می‌کنیم، یا همو دور می‌زنیم، یا به هم دروغ می‌گیم.....

- ۱۹۹ تو از کدام گم شدن حوالی من آمدی؟
 ۲۰۱ قدرت من به دشمن، محرم آگه نباشیم
 ۲۰۳ تفتیده در مُرم ستم، ویرانه‌های آرزو
 ۲۰۵ زنده‌ام از این که دوباره، به سوال بی جوابم
 ۲۰۷ از خانه‌ات بیرون بیا، تا حس خوب زندگی
 ۲۰۹ نرفتن عاشق‌امون تا بمونه حسرتی از عشق
 ۲۱۱ من با جوانمردی خوشم، ایرانی‌ام، ایرانی‌ام
 ۲۱۳ آخر این قصه باید، به جور خوب تموم بشه
 ۲۱۵ شک می‌کنم تو چشم تو، گاهی به چشمای خودم
 ۲۱۷ کثارت چقدر (ر) حال من بهتره
 ۲۱۹ آه از این راه بی‌نهایت، پای خسته، نگاه سرگردان
 ۲۲۱ «من» به دستان سرد و خالی تو، «من» به فهمیدن تو محتاجم
 ۲۲۳ اون شب بارونی و سرد، آخرین پاییز ما بود
 ۲۲۵ بگذار وازه‌ها را، گاهی سکوت کافیه
 ۲۲۷ هرچه دارم از تو دارم، ای همه دار و ندارم
 ۲۲۹ این روزا حال و هوای بهاریه
 ۲۳۱ تاریخ توقف کرد، در حافظه‌ی دنیا
 ۲۳۳ منو بین تو آینه، تو نور شمع چشمت
 ۲۳۵ غزل پوش تن پس کوجه‌ها در غربت آواز
 ۲۳۷ از بهشت زیر رگبار تا زمین زنده از خون
 ۲۳۹ من به مرد نیمه‌مردم، با به دشمن تویی کرده‌م
 ۲۴۱ تا حالا رد شدی از حوالی عشق؟
 ۲۴۳ تو از باران که می‌خوابندی
 ۲۴۵ گاهی قصه‌های ما مثل همه
 ۲۴۷ من آگه زخمی به دنیا اومدم

- ۲۴۹ دل من غریبه‌س اینجا، مال این دور و ورا نیست
- ۲۵۱ از راه بزن بیرون، ای رندِ خطر پیشه
- ۲۵۳ دنبال کی می‌گردی؟ عشق تو روبه‌روته
- ۲۵۵ این فقط یه نیمکت از شهرمونه
- ۲۵۷ دیگه دارم به خودم شک می‌کنم
- ۲۵۹ یک قدم دور از عدل، صد قدم دور از عشق
- ۲۶۱ زندگی فرصت لمس لحظه‌هاست
- ۲۶۳ بذار از زندگیم چیزی بفهمم
- ۲۶۵ من از عفریته‌ی بد پیله‌ی عادت
- ۲۶۷ زندگی یعنی همین که اگه داری یا نداری
- ۲۶۹ شقایق کینه تو قلبش نداره
- ۲۷۱ تو مِت به حس تازه از زمونه‌ی قدیمی
- ۲۷۳ شاید وقتی تو می‌رسی نباشم
- ۲۷۵ تا انتهای مبهم آمم، نمی‌رسی، افسوس
- ۲۷۷ تو قلبی داری از جنس حماسه، نشون بی‌نیازی
- ۲۷۹ دوباره سال و ماه و روزی از نو
- ۲۸۲ در قلب تمام عاشقان خون تو بود
- ۲۸۴ حدس حرفای نگفته، مِت دزدیدن رازه
- ۲۸۶ حرفاتو اول به کم مززه کن
- ۲۸۸ همپای مهربان! همراه من بدان!
- ۲۹۰ همیشه سهم تو شده جدایی و دره‌دردی
- ۲۹۲ خستم از لبخند اجباری، خستم از حرفای تکراری
- ۲۹۴ کنار من امنی، میان هر بحران
- ۲۹۶ تا حالا سراغی از خودت گرفتی توی خلوت؟
- ۲۹۸ همراه عشق و آرزو! خاتون رنج و آبرو!

- ۳۰۰ اینجا اریکه‌ی قومی ست سر بلند
- ۳۰۲ من همون روزی که با تو گفتگویی ساده کردم
- ۳۰۴ نمی‌دونی چه سخته پیش چشمت از خطر گفتن
- ۳۰۶ از کوه‌های سر سبز، تادشت‌های خالی
- ۳۰۸ به دل دارم که فاجعه‌س، مثل صدافت چشات
- ۳۱۰ گاهی وقتا با به رویا، می‌شه از حادثه رد شد
- ۳۱۲ آغوش تو، آرامشی در طوفان من
- ۳۱۴ گاهی از سادگی به فاجعه
- ۳۱۶ نمی‌خوام عشق تو از دلم بره
- ۳۱۸ تو اهل خانه نبودی
- ۳۲۰ میون مرگ و زندگی، پُر از هراسِ رفتن
- ۳۲۲ گاهی به خونه‌ی ساده به گلیم
- ۳۲۴ در دست‌های تو، تاریخ انسان است
- ۳۲۶ من و تو کوه و بیابون، من و تو، جاده و جاده
- ۳۲۸ تا دل ترانه، خونه، دل من ترانه‌خونه
- ۳۳۰ بوی ترانه می‌دهی، باز به خانه‌ام بیا
- ۳۳۲ برای شکستگی‌ها کسی نیس (ت) قصه بخونه
- ۳۳۴ نگاهم تو چشات گم شد ولی باور نمی‌کردی
- ۳۳۶ ای وطن، ای ابتدای زندگی
- ۳۳۸ چه دوره و زمونه‌ای، همه من گن دیوونه‌ای!
- ۳۴۰ صدای تو آن اتفاق عجیب است
- ۳۴۲ به صدایی! به صدایی! تو گلن گاه قیامت
- ۳۴۴ مرا آغاز کن ای عشق، ای عشق
- ۳۴۶ جهان تو است این جهان روان
- ۳۴۸ به چه قیمتی دلم رو، به نگاه تو سپردم؟